Τεκνοθεσία (Α. Παπαγιάννης, ιατρός)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 9 Μαΐου, 2018

Γνωρίζετε πιθανώς τα 'δυϊστικά' ανέκδοτα του τύπου: «Όλοι οι άνθρωποι χωρίζονται σε δυο κατηγορίες, σ' αυτούς που πιστεύουν σε θεωρίες συνωμοσίας και σ' αυτούς που αργά ή γρήγορα θα καταφύγουν σ' αυτές». Το παράδειγμα δεν είναι τυχαίο, και η αφορμή για την αναφορά του δίνεται από την τρέχουσα διένεξη περί τεκνοθεσίας από ομόφυλα ζευγάρια.

Ακόμη κι αν θέλει κανείς να είναι απαθής εκτιμητής μιας κατάστασης, η πορεία των πραγμάτων τον κάνει να πιστέψει τελικά ότι όσα γίνονται γύρω μας αποτελούν διαδοχικούς κρίκους μιας προσχεδιασμένης και κατευθυνόμενης αλυσίδας. Έτσι μετά τα σύμφωνα συμβίωσης και την νομική εξίσωσή τους με τους γάμους και την απύθμενης ανοησίας σχολική 'διδασκαλία' περί εμφύλων ταυτοτήτων, ήταν σχεδόν αναμενόμενο ότι επόμενος στόχος θα ήταν να εμπλέξουμε τα παιδιά ακόμη περισσότερο στο σχέδιο, επιβάλλοντάς τους εν καιρώ (κατά το ξενικό 'πρότυπο') γονέα Α και γονέα Β.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα του 'ολισθηρού κατήφορου' (slippery slope) που παρατηρείται σε πολλά ζητήματα ηθικής τάξης και δεοντολογίας. **Κάτι που αρχικά επιτρέπεται κατ' εξαίρεσιν και υπό συγκεκριμένους όρους στη συνέχεια γίνεται κανόνας** (τυπικά παραδείγματα αποτελούν η νομιμοποίηση των αμβλώσεων και της ευθανασίας σε συγκεκριμένες χώρες). Έτσι, αφού θεσμοθετήσαμε τον 'γάμο' ομοφύλων ατόμων, να μην πάμε κι ένα βήμα παραπέρα; Και δυστυχώς ο ζήλος για 'προοδευτικότητα' ξεπερνάει τις κομματικές γραμμές, και **βλέπει κανείς πολιτικούς όλων των αποχρώσεων να προσθέτουν την συναίνεσή τους για να μη χάσουν το τραίνο και χαρακτηρισθούν -- Θεός φυλάξοι! -- 'φοβικοί' και 'καθυστερημένοι'.**

Δεν χρειάζεται να έχει κανείς μυθιστοριογραφική φαντασία για να επινοήσει τους συνωμότες που πλέκουν την αλυσίδα. Πίσω απ' όλους υπάρχει ο 'πατήρ του ψεύδους' και 'ανθρωποκτόνος' Διάβολος 'ο πλανών την οικουμένην όλην' (περιγραφές και χαρακτηρισμοί του Κυρίου και του Ευαγγελιστού Ιωάννου), ο οποίος στήνει τις κάθε είδους παγίδες και πλεκτάνες κατά του ανθρώπου, ντύνοντάς τες συνήθως με τον μανδύα του 'ανθρωπίνου δικαιώματος' και της 'αγάπης προς τον πλησίον' και επικαλούμενος (επιλεκτικά πάντα) τη Γραφή (το ίδιο δεν έκανε και στους πειρασμούς του Χριστού;). Προς τον οποίο «αντίστητε στερεοί τη πίστει», μας προτρέπει ο Απόστολος Πέτρος.

Κι επειδή όλοι οι... ενδιαφερόμενοι επικαλούνται την αγάπη και την καλωσύνη για να δικαιολογήσουν τις αποφάσεις τους, ας θυμηθούμε και πάλι τη ρήση του Αμερικανού προέδρου Λύντον Τζόνσον: "Δεν εξετάζουμε τη νομοθεσία με γνώμονα τα οφέλη που θα προκύψουν αν εφαρμοσθεί σωστά, αλλά με κριτήριο τις ζημιές που θα μπορούσε να επιφέρει αν εφαρμοσθεί λανθασμένα". Ισχύει, ίσως κατά μείζονα λόγο, και για το υπό συζήτηση θέμα.

Σημ. Διαβάστε και την σχετική επιστολή του Θ. Βουδικλάρη (Περί μητρότητος και αναδοχής, Καθημερινή 5/5/2018).

(Πηγή: aktines.blogspot.gr*)*

Περί μητρότητος και αναδοχής

Κύριε διευθυντά,

Μου κάνει εντύπωση που οι γυναίκες βουλευτές, οι γυναίκες δημοσιογράφοι και οι φεμινιστικές οργανώσεις αποδέχονται την αφύσικη (και βίαιη) «προσάρτηση» ενός αθώου παιδιού σε ένα ζευγάρι ομοφυλοφίλων, που τάχα συνιστούν οικογένεια. Επειδή έτσι γίνεται και στην Ευρώπη; Ωστε η θηλυκότης είναι απλώς και μόνον μεγεθυμένη θηλυπρέπεια;

Και η ιερή μητρότης μπορεί να αντικατασταθεί από μια νομική διάταξη που προσπαθεί να ανατρέψει τη φύση, εν ονόματι της προόδου; Τόσο πολύ έχουμε κατρακυλήσει; Και, επιτέλους, αυτήν την άποψη και αυτόν τον σεβασμό έχουν οι γυναίκες για το φύλο τους;

Θ. Γ. Βουδικλάρης, Πολιτικός μηχανικός

(Πηγή: kathimerini.gr*)*